

“Ljubezen se pokaže z dejanji”

Pojdi v Betlehem, približaj se Detetu, zapleši pred njim, izreci mu veliko gorečih besed, pritisni si ga k srcu ... — Ne govorim o otročarijah: govorim o ljubezni! Ljubezen pa se pokaže z dejanji: v intimnosti svoje duše ga lahko prav zares objameš! (Kovačnica, 345)

22. december

Poglejmo na Dete, našo Ljubezen, v jaslih. Gledati Ga moramo z zavestjo, da smo pred skrivnostjo. Z vero

moramo sprejeti to skrivnost in se prav tako z vero poglobiti v njeno vsebino. Za to pa potrebujemo, da je naša krščanska duša odeta v ponižnost: otresti se moramo skušnjave, da bi hoteli božjo veličino omejiti na naše revno pojmovanje, na našo človeško razlago, in razumeti, da je ta skrivnost v svoji zastrtosti luč, ki vodi življenje ljudi. (...)

Vsakič, ko sem govoril pred jaslicami, sem skušal imeti pred očmi takega Kristusa Gospoda našega: v plenice povitega, položenega na slamo v jaslicah. Ko je še Dete in ne govori; v njem sem hotel videti Učenika. Potrebujem takšno predstavo o Njem, ker se moram učiti od Njega. Če pa naj bi se učili od Njega, moramo skušati spoznati njegovo življenje: brati sveti evangelij, premišljevati prizore iz nove zaveze, da bi tako prodrli v božji smisel Jezusove zemeljske poti.

Kajti v našem življenju moramo obnoviti Kristusovo življenje, tako da ga spoznavamo: z branjem in premišljevanjem *Svetega pisma*, z molitvijo tako kot zdaj, pred jaslicami. Razumeti moramo, kaj nas Jezus uči že kot Dete, ravnokar rojeno, od trenutka, ko odpre oči na tej blagoslovljeni človeški zemlji.

Jezus raste in živi, kakor eden izmed nas, in nam razodeva, da ima človeško življenje, vsakdanje in običajno življenje, božanski smisel.
(Jezus prihaja mimo, 13-14)